Contributed by Jean Van Kessel
dinsdag, 09 januari 2007 - Last Updated maandag, 30 juli 2007

Van 4 tot 8 mei 2006 vond in Athene de vierde editie van het Europees Sociaal Forum plaats. De sociale bewegingen namen er een tekst aan waarin opgeroepen wordt voor een Europese actieweek van 23 tot 30 september 2006 tegen de bezetting van Irak en Palestina maar ook tegen de plannen van Bush en co om Iran binnen te vallen. Dit jaar kwam ook de Europese sociale kwestie ruim aan bod. Eerst enkele cijfers. Het forum telde ongeveer 35.000 deelnemers vanuit heel Europa. In totaal vonden er 210 seminaries en workshops plaats. Vanuit België reisden een kleine 300 deelnemers naar de Griekse hoofdstad af. De afsluitende betoging wist tussen de 50.000 en de 80.000 personen op de been te brengen.

Organisatorische problemen

Toch vertrokken heel wat deelnemers met een dubbel gevoel. Aan de ene kant toonde het ESF eens te meer aan dat het nuttig is om activisten vanuit heel Europa samen te brengen om gemeenschappelijke actiepunten en een actiekalender vast te leggen. Anderzijds vonden heel wat deelnemers dat het ESF stilaan aan vernieuwing toe is. De workshops haalden niet altijd het gewenste niveau en ook organisatorisch verliep niet alles gesmeerd.

Er werd weinig gebruik gemaakt van audiovisuele materialen om een inleiding of een pleidooi kracht bij te zetten. De locatie, een oud luchthavengebouw, bood het voordeel dat alle activiteiten op één en dezelfde plek konden plaatsvinden. Anderzijds bevond die locatie zich ver buiten het stadscentrum van Athene, waardoor de modale Griek allicht te weinig van het forum merkte. De activiteiten gingen vaak van start met een vertraging van 45 minuten en tijdens de twee eerste dagen waren de organisatoren nog volop in de weer met het klaarmaken van het terrein.

Sterke punten

Toch vielen ook enkele sterke punten op. Zo slaagden de Griekse organisatoren erin om enkele duizenden deelnemers uit Oost-Europa en Turkije aan te trekken. Terwijl er al lang sprake was van de noodzaak van een verbreding naar het Oosten, slaagden de Grieken erin om deze doelstelling ook om te zetten in de praktijk. Bovendien slaagde het organisatiecomité er uiteindelijk toch in om een groot initiatief min of meer tot een goed einde te brengen en dat ondanks diepgaande interne problemen tijdens de voorbereiding.

Op politiek vlak viel op dat de Europese sociale kwestie een veel centralere plaats innam in de debatten en de activiteiten dan tijden het ESF van Londen in 2004. Voor heel wat deelnemers was dat een opsteker, na de wat éénzijdige editie van het ESF in 2004. De strijd tegen het CPE, de verwerping van de Europese grondwet, het gevecht tegen Bolkestein… het kwam allemaal ruim aan bod tijdens dit ESF en het leidde ook tot een aantal nieuwe netwerken om de acties hierrond verder te coördineren op Europees niveau. Zo ontstonden er nieuwe netwerken rond openbare diensten en vonden er boeiende ontmoetingen plaats van vakbonden uit Oost- en West-Europa, rond de vraag hoe er samen kan gevochten worden tegen afdankingen en jobonzekerheid.

Toekomstplannen

De aanwezige sociale bewegingen namen er een tekst aan waarin opgeroepen werd voor uiteenlopende internationale mobilisaties. Ten eerste wordt er opgroepen voor een actieweek van 23 tot 30 september tegen de bezetting van Palestina en Irak en tegen de oorlogsplannen tegen Iran. Voorts lees je in de Oproep van de Sociale Bewegingen ook een pleidooi voor een internationale actiedag in Europa én Afrika voor migranten- en vluchtelingenrechten en tegen de gesloten centra voor mensen zonder papieren op zaterdag 7 oktober 2006. In België is dat net één dag voor de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober. Tot slot nemen de Europese bewegingen zich voor om de strijd tegen de privatiseringen en de precarisering van de arbeid op te drijven, zonder echter concrete actiedagen naar voor te schuiven.

Contributed by Jean Van Kessel
dinsdag, 09 januari 2007 - Last Updated maandag, 30 juli 2007

In januari 2007 vindt er alweer een nieuwe editie plaats van het Wereld Sociaal Forum, in de Keniaanse stad Naïrobi. Na het forum in Bamako in januari van dit jaar moet het WSF van Naïrobi de Afrikaanse sociale bewegingen definitief deel laten uitmaken van de mondiale antineoliberale dynamiek. Voorts vinden in Europa ook nog twee topvergaderingen plaats van de G8. In juli 2006 blaast de club van 8 rijkste landen ter wereld verzamelen in Sint Petersburg. Ook de tegenbeweging zal er van de partij zijn. Volgend jaar vindt die G8-top dan plaats in juli in het Duitse Rostock. De Duitse bewegingen zijn nu al in de weer met de voorbereidingen van de acties gericht tegen die top. Eén maand voordien vindt er trouwens ook een Europese top van staats- en regeringsleiders plaats in Duitsland. De orgtanisatoren voorzien dus twee mobilisaties die duidelijk met elkaar gelinkt worden. Het ziet er dus naar uit dat Duitsland the place to be wordt voor de Europese andersglobalisten in 2007.

Ook heel wat militanten van de Vierde Inationale namen deel aan het Europees Sociaal Forum van Athene. Zo werd er een krant verspreid met als titel Spartakos, Yeni Yol, Rouge en Resistance, de namen van onze bladen in respectievelijk Griekenland, Turkije, Frankrijk en Groot-Brittannië. De Vierde Internationale organiseerde ook een aantal eigen meetings, met telkens honderden deelnemers. Maar nog belangrijker is het aandeel van onze Europese militanten in de organisatie van dit vierde Europees Sociaal Forum en de uiteenlopende workshops en seminaries die er plaatsvonden.